

בשר וחלב

דמדנן שאין איסור באכילת בשר וחלב יחד, ושחז"ל אסרו גם אכילת בשר עם חלב, ובאיסור מדברין נמשך וממילא מהמשנה בכ"ט פה

1' מננה חולין דף ק"ט ע"ב, כ"ט פה... וחלבין, ורש"י ד"ה ואסור לפעולות

אסור לפעולות בשר-ואפי' בשר עוף- עם פגבין ע"כ איתו שדחן ופי' רש"י גזירה- מפני שבזדאי י'עו זה גזף ובא לאכילת בשר שקבלה שמענית גבינה (או פוק) - וממילא ניתן לנהוג מהמשנה שאסור לאכילת בשר וחלב אפילו אם לא נתבשל יחד.

2' מננה חולין דף ק"ד ע"ב, פה... ורש"י ד"ה בשולחן

דוקא ע"כ שדחן אכילה יש איסור הפעולה אב"ד מותר לסדר בשר ולגבינה ע"כ איתו מדף איפה שאין כולם משתמשים בו ולכא אחרין שבזדאי י'עו זה גזף.

3' ע"ע י"ד סי' פ"ח סעיף א' וט"ז ס"ק א'

בשר בהמה מ"ו כבשר עוף ואם יאכל עוף ליד גבינה יבא לאכילת בשר עם גבינה ואף בכ"ל ראשון באופן שיבא בה"ח דאורייתא, וחז"ל גזרים גזרות כאילו.

4' ע"ק ס"ק ב' ...בסי' ט"ז, והוא דכתב הרשב"א... בש"ע פ"ט, דע"ה פתח דע"ד...

בשאר איסורים אין איסור פעולה עם פיתר חז"ל מלחם איסור

5' מננה חולין דף ק"ז ע"ב, רבן שמעון בן גמליאל... ורש"י

איסור פעולה הוא בבשר וחלב ש"כ אדם אחד אב"ד ב' בני אדם שאוכלים ע"כ שדחן א' זה בשר וזה חלב אין חש.

6' ע"ה פ"ט, אמר רב חנן... אין חוששין

אם מכירים זא"ז עדיין חוששים

7' פ"ט, א"ד רב י"ח... ב"יתוס מותרים' ורש"י (ק"ח ע"א)

אחים המקפידים זה עם זה דינם כמכירים משום דא פלוג כמו שלכא פתירו ל"ז במ"ב אפי' כשאין חש ח"מ

8' ע"ע י"ד סי' פ"ח סעיף ב' דבריו המחר, ורש"י ד"ה

לפי פשוט בכ"ל מכירים המקפידים זא"ז אסור משום דא פלוג, ולפי המפרשים דוקא אחים.

9' חולין דף ק"ז ע"ב ב"ה, רבן שמעון בן גמליאל אומר... כעין תפיסה אחת' ורש"י

אפי' במכירים לכא אסרו אלכא, כעין תפיסה אחת - אב"ד פ"ה לכא ביאר פ"ה מפי' כעין תפיסה אחת

10' תוס' פ"ט ד"ה כעין..., ולפיכך... שתי תפיסות'

תוס' פירש ש"כ שיש הפסק ביניהם אינן כעין תפיסה אחת ומותר

11' הפלות אשרי ברא"ש סי' כ' בפרק כ"ט פה

הפסק ע"י חסם הוא דוקא כשאין אוכלים מאותו פלחם

12' בית יוסף א"ח סי' קע"ט ד"ה כתבו

פ"י הסתפק במקרה ופניחו את הקנקן ביניהם ע"כ פשדחן - ואין דרכן לפניחו ע"כ פשדחן בכ"ל. פ"ה א"ז מותר עם אס משתמשים בקנקן.

13' ע"ע י"ד סי' פ"ח סעיף ב', ואפי' המכירים... ור"מ א"ו, וט"ז ס"ק ד'

בר"מ פ"ט את הפסק דקולא

דמדנן שקז"ל אסרו בשר וחלב, וכן חשש למענות גבינה הפעולות בבשר וע"כ ב"ה גבינה, פ"ה ד"ה ב"ה אכילת עוף או בשר ובא לאכילת גבינה - האם יש לחשוש משום ש"י שמענותם ע"כ פה ופ"ה שבידיו ובפי-ה

14' חולין דף ק"ד ע"ב, תנא אגרא... פ"ה חז"ל ורש"י

אגרא ח"ד שפ"ה לאכילת גבינה אחרי, אכ"ל ע"כ (שדין כבשר מדברין בל"ד) וכן פ"ה לאכילת עוף אחרי אכ"ל גבינה - פ"ה חז"ל ע"כ גבינה ידיו וקניחו פ"ה - משמע ש"כ בשר לאכילת ע"כ גבינה וקניחו, ור"ב י"ח ש"כ בשר אחרי גבינה ולכא ג"כ ידיו סובר שדוקא ב"ה יש חיוב ג"כ מחשש שמענות, אב"ד ב"ה אפי' מדברין ידיו ואם נקיות פ"ה א"כ גבינה.

15 **שם, תניא בית שני... ולאו פליגי ורש"י**

בין בשר לגבינה או גבינה לבשר ז"ל נג"י, קיעח פפה (אכילה), ופדחת פפה (שתייה)

16 **שם, גופא... תמרי וירקאו' (ק"פ ע"א)**

למעשה אפטר דקיים קיעח באכילה כל דבר, פרווה' חוץ מדרביס רביס מצד

17 **שם, בעא מיניה... ולאו כלום ורש"י**

כאן הוסיפה גמ' (דפי רש"י) שאסור לאכול גבינה אחרי בשר אף ע"י נג"י קיעח ופדחה - מפני שיש
בבשר נדבוק בפה, והגמ' לא פירשה לכמה זמן קיים חשש שיהיה בפה.

18 **שם, גופא אמר רב חסדא... בין שינייהו, ורש"י**

דפי רש"י הוסיפה גמ' שגם אחרי שפתינו כדן עדיין אסור בגבינה אם נשאר בשר בין שינינו

19 **שם, אמר רב עוקבא... לסעודתא אחריתא אכילתא ורש"י**

אבוי של מר עוקבא פתתין מע"ע בין בשר לגבינה, ומר עוקבא מסעודה לסעודה.

וא"כ - שיטת רש"י היא שאחרי אכילת גבינה ז"ל נג"י קיעח ופדחה כדי לאכול בשר, ואחרי בשר ע"כ
חסדא עדיין אסור לאכול גבינה משום שמענת שבה אכ"כ פתתין (למר עוקבא מסעודה לסעודה), ואפי'
אחרי שפתינו אם נלכא בשר בין שינינו חייב להסירו.

20 **רמב"ם פרק ט' מאכלות אסורות הלכה כ"ו, כ"ז, כ"ח, ולחם משנה הלכה כ"ח**

שיטת רמב"ם היא שאחרי בשר ז"ל פתתין, כמו ששעוה' מפני בשר שבין פשיניו - ולפי רמב"ם אחרי
ו' שעות כבר אין עליו שם בשר.

נמצא - שלפי רש"י ז"ל פתתין בעל פה משמענות (ואפי' בעל בשר ולא עסו חייב פתתין) ואם נשאר בשר בין
פשיניו עדיין ז"ל ר"כ להסירו, ולפי רמב"ם ז"ל פתתין בעל בשר שבין פשיניו (וא"כ בעל בשר ולא עסו
א"כ פתתין) ואם עס בשר ולא בעל ז"ל פתתין) ואם נשאר בשר בין שיניו אחרי שפתינו כששעות א"כ
להסירו

ופנה - רמב"ם קבע שיצור הפפוסק שבין בשר לגבינה כששעות, אבל רש"י לא קבע זמן -

21 **איסור ופיתר ערבין ירוחם סי' ע"ט... כרש"י**

ר"ז הביא ששיטת רש"י היא ז' שעות (ומה שפכניו בשר שבין פשיניו לכאן ז"ע - ואולי יש כאן שעות פדוס
וא"כ לא יפ"י ע"נ מקור לשיטת רש"י בעל ע"ט)

פתוס' יש דפס מהלך אחר בעל פסוטיא -

22 **תוס' חולין דף ק"ד ע"ב ד"ה עוף וגבינה, ור"ת מפרש... דווקא יש חילוק'**

שיטת ר"ת ובה"ע היא שאחרי גבינה א"כ אלא נג"י, אחרי בשר - ישן שתי אפשרויות או נג"י קיעח ופדחה,
או פתתין (נמצא שאחרי גבינה ע"י נג"י קיעח ופדחה ולתוס' רק נג"י, ואחרי בשר ע"י רמב"ם אף
ע"י נג"י קיעח ופדחה ז"ל פתתין - ולתוס' א"כ).

דפי רמב"ם השיעור שז"ל פתתין בין בשר לגבינה פ"א ו' שעות (ולר"ז ברש"י ז' שעות) -

23 **תוס' שם דף ק"ה ע"א ד"ה לסעודתא**

דפי פתוס' אין שיעור ובעל ד' סיסמק פשחון ויברק ברכמ"ז - וא"כ לתוס' אחרי בשר ז"ל או נג"י קיעח
ופדחה - או סילוק פשחון וברכת פתתין.

ופנה, גמ' פתחה את פסוטיא בדברי איטרא שאין דין פ"א כדן בשר שיש לעצמו לאכול אחרי גבינה -
שמותר גם בעל נג"י -

24 **תוס' חולין דף ק"ד ע"ב ד"ה עוף וגבינה, ופ"ה נבא... אחר עוף**

פגנה ע"פ פתוס' לא לחלק בין בשר לעוף.

21 **ט ד אכר** כשר חסור להכול נבי' ער סעוד' אחר'
כר' חסדא (בפרק כ"ה דק"ה) וכן נהג
מר ענהכא מפני שהכשר ישמח נדבק בפה זמן ארוך
וכ' ר"ם מפני שהכשר סבין שהמים קריו כשר שנא'
הכשר עורנו בין שהיה וסוף ג' שעות כר"י

למדנו את השיטות בחיוב לרפס"ק בין אכילת בשר לאכילת גבינה - השיטת רש"י אחר גבינה ז' קינח
פדחה ונ"ג, ואחרי בשר ז' לחכות בדל"ג שמענת שבה. שיטת רמב"ם כרש"י אלא שאחרי גבינה לפי
הרמב"ם ז' בקינח דל"ג פדחה ואחרי אכילת בשר ז' לחכות ו' שעות מפני בשר שבין פשינים, ושיטת הבה"ט
ותוס' שאחר גבינה א"ז אלא נ"ג, ואחר בשר ז' או נ"ג קינח ופדחה - או סילוק פשטחן וברכפמ"ז.

1' שו"ע יו"ד סי' פ"ט סעיף א' דברי המחבר ורמ"א... קודם שיאכל גבינה, וט"ז ס"ק א'

השו"ע חש עם השיטת רש"י ועם השיטת הרמב"ם, ופרמ"א פוסק שבשר הנמלא בין פשינים נקרא בשר עם
אחרי ו' שעות (כרש"י)

2' פתחי תשובה אות א'

השיטת השו"ע המחיר הפמ"ט עם בלועס תבשיל פרווה יש בו שומן בשר - ואצ"פ שלטא שייך כהן אף אחד
מפאצמ"ס - משום דלא פלוג!

3' רמ"א שם, ויש אומרים... ולפסירי, וביאור פג"א אות ו'

הרמ"א דכאורה בא דפסוק כתום - ומציקר פד"ן א"ז לפמתין כדל - וביאור מנפ"ט לפחמיר ולפמתין שצפ
מנקורו בזוהר. אלא ששיטת תוס' דין פפסק ע"ז ברכפמ"ז פואו במקרה ול"א ששפ קינח פדחה ונ"ג
אבל ע"ז נ"ג קינח ופדחה א"ז לפמתין כדל - ופרמ"א דלא פזכיר קולא זו - פרי שלטא סמך על זה כדל.

ופנה, בשיטת רש"י ורמב"ם אחרי שפמתין דלא מטינע אס אדיין ז' נ"ג קינח ופדחה -

4' ט"ז סוף ס"ק ב', ודבר פשוט... וש"ק ס"ק ז'

אחרי שצפ מנפ"ט פואו בא רמ"א - לפי פט"ז אדיין ז' נ"ג קינח ופדחה ולפי פש"ק א"ז.

5' רמ"א שם בסוף, ויש מדקדקים... וש"ק ס"ק ח', וט"ז ס"ק ב', וכי ש"ד... פיוס אסור'

נכון לנפ"ט כרמב"ם, ופט"ז פביא שיטת הפחמיר ועם דפפסיק בברכפמ"ז - שפרי לפי מנפ"ט אשכנז כתום
סילוק וברכפמ"ז פואו פציקר אף אס כבר אברו ששעות.

6' חידושי רצ"ק אינר ד"ה אחר אכילת בשר, ופ"ת אות ט', וציין בתשובת ח"ס...

רצ"ק דייק מלשון פרמ"א שאלו שנכון לפחמיר בו' שעות מ"מ בחולק - ואפשר עם בלועס - א"ז לפחמיר יותר
משצפ יש דפקד ושלא לחכות ששעות).

וכל זה מבשר לגבינה, אבל מגבינה לבשר לרש"י ורמב"ם ז' נ"ג קינח ופדחה (לפי הרמב"ם נ"ג וקינח).
ולתוס' נ"ג בלעד - ובאז"ל א"ז כלום אבל לתוס' פביא מנפ"ט לפחמיר בו כחו לפני בשר.

7' שו"ע יו"ד סי' פ"ט סעיף ב'

השו"ע פסק כרש"י ורמב"ם ולא פחמיר באז"ל (ועם פרמ"א דלא פחמיר באז"ל)

8' בית יוסף או"ח סי' קצ"ט ד"ה ויש מחמירין

צ"פ זוהר אסור לאכול בשר וגבינה באותה שעה ובאותה סעודה, ומהר"ם פחמיר (לכאוו' לפמתין ו' שעות)
עם אחר גבינה (אבל דלא באז"ל)

9' רמ"א יו"ד סי' פ"ט סעיף ב'

יש מחמירין פיינן מהר"ם, אבל פמנפ"ט לחכות אחרי גבינה קשה דוקא

10' ט"ז ס"ק ד', ונלע"ד...

לפי רש"י דוקא בגבינה מתולעת שצמח חזק יש מקום לדמותה לבשר ולחוש למענות. ולפי הרמב"ם פי'
מקום לפחמיר בכל גבינה קשה דדיבוק גבינה בין פשינים - אלא שלפי פט"ז סובר הרמב"ם שאין גבינה
שבין פשינים קרויה גבינה ורק בשר שבין פשינים קרוי בשר מאזפ"כ

11' פרי מגדים סי' פ"ט משב"ת זהב ס"ק ז', ולדבריו...

לפי הפרי"ח, עם לרמב"ם גבינה שבין פשינים קרויה גבינה ומילא ז' לפחמיר בכל גבינה קשה.

ופנה, בפרק כל פבשר בחולין אחרי פסולא של אגרא וכו' שצסקה בדין פפפסק שבין אכילת בשר
דלאכילת גבינה - כולל חיוב נ"ג - נכנסת פנא' דדין נגילת ידים בסעודה -

12' חולין דף ק"ה ע"א, אמר רב אידי בר אבין... חובה קרי ליה, ורש"י

נ"ג לפני הסעודה פיא מלוג דרבנן (משום קדושה ואסא תרומה שאינה נאכלת אלא בהפרה), מים אחרונים
פם חיוב משום סכנה שפא נשא במלח סדומית פמסוכן, אבל ל"א ידיו בין תבשיל לתבשיל ענקיות אין בזה
שום מלוג.

13' שם ק"ה ע"ב, אמר ר' רשות אמר רב נחמן... חובה, ותוד"ה דלא שנו... דלאכול גבינה'

רבינו שמא דפ"י שלטא בא רב נחמן דחדש שום דבר אלא דפרש את דברי פבר"תא שמים אמר ר' רשות
כדי שלטא תחוק על פסולא עזי שחיבה נ"ג בין גבינה לבשר

בגמ' מ'נין עוד גזרה שגזרו חז"ל כפרחקה מצירוב בשר וחלב-

1 פסחים דף ע' סוף ע"א, אין עשין את העיסה... את התער' (תנינא)

איסור דעושה עיסה עם חלב או דאפות פת בתער' משהו בשמן בשרי גזרה שמיא יוכלו את פתת פחלבי' את בשר או את פבשרית עם חלב. ובדיצבד- איס עבר ולע או אפס נאוסרפ פתת דאכילע בכע אופן

דקמן באותו פרק מ'נין סוגיא אחרת פאוסקת בדין מ'נה עשירפ- מ'נה שנעושה במשקפ כמו יין שמן ודבש במקום מים- ע"ן יולאים יד' חובת מ'נת מ'נוה באכילתו מפני שאינע, לחם עוני, אביל דפי פחכמים בביריתא אין עליה חשש חמץ ומותרת באכילע בפסח.

2 ע"ד ע"א, כדאמר רב ר' יפושע... הכא נמי כעין תוראי, ורש"י

רבי יפושע בן דוי אמר לבנו שלכא דעושה עיסה בחלב דלורק מ'נות מ'נוה, אביל דמ'נות רשות פתיר לו דעושה בחלב, ועל זה פקשו דמנה דא נאוסרפ פאעיסה מחמת פגזירפ משהו בשר וחלב? דעישנא קנח תקנו את פאבדות -נה שפתיר דפס פ"ה עיסה בדבש ולכא בחלב, ולפי פ, איבעית אימאי' לכא אסרו חז"ל את פלשיה בחלב אדכא בעל כמות גדולה, אביל דעל עיסה קטנה -פאספקת דסעויה אחת בעבד לכא חשש חז"ל שישכח שפתת חלבי'.

ברמב"ם מ'נין פירוש אחר ב, כעין תוראי-

3 רמב"ם פרק ט' מאכלות אסורות העכפ כ"ב

דפי ברמב"ם פפיתר פוא ע"י פייכר שאינע פת רעילע

4 ש"ע י"ד סי' ט"ז סעיף א' ורמ"א, דמותרין'

פשו"ע פסק כמו פאיכא דאמרי וכשנ פפירושים ב, כעין תוראי'

5 חוות דעת סי' ט"ז חידושים אות ה',... שכבר נאוסר' (תנינא)

פחוות דעת אצן שפפייכר חייב דפיות בשעת עישא שאמרי שכבר נאוסרפ פפת שוב אין דפ פיתר ע"י פדבקות איצה פייכר או ע"י שמחלקו לכמה בני אדם.

6 ע"ב בחוות דעת, וגם אינן מוציאים...

פחו"ד מוס"פ שפפייכר שפתיר פברמב"ם פוא דאדם פרטי אביל לכא דמי אעופה דמכור, שאין פקונה מכיר את משמעותו של הפייכר.

ואי"כ- דפי פחו"ד אין דמפועל לייזר דחם חלבי או בשרי אפילו איס מדובר בדחמניות קטנות או משונות וגם איס ידפוסו אצפורה על פאעטיפה באותיות בולטות, (וכ"ע שאין דפתיר ע"י סימון באות קטנות).

7 פתחי תשובה סי' ט"ז אות ט', וכתוב עוד בתשובות מפר"י ט"ו.

דבר נאפס שאין פדירק דאכילע עם גבינע ע"א- איס עם בשר ע"א- אינע בכעל פאזרה ואע"פ שיש לחשוש שאיכעלני מיד אחרת בשר- ע"א מ'נין שגזרו חז"ל באופן זה.

ופנה, את פאזרות פאלו מ'נין בגמ' בנע"ע דפת בעבד. פאחרונם דנעס באוס שייק דאוסור עם בשאר נאכעלם ששע"ש עם חלב או בשר אעושה דפביא לדי נכשוד-

8 ט"ז סי' ט"ז ס"ק א',... כמו פפת דכאן'

שיטת פ"ע ע"ב בתבלין שייק דעזור -אוסר אפילו בדיצבד.

9 נחלת רבי ע"ב ד"ה אין עשין... עכ"ד'

פ"מח ט"דק אוסר עם ב"ן -וגם אוסר דפוס"ל חמץ דדבר שחנקתו מן פסתם כשר דפסח.

10 פרי חדש ע"ב ס"ק א', ולכא נפירא... זפיר בה', ואין דלנ'...

פפר"ח חולק ואצן שאין דלנ' דחדש גזירות מצ'מנ איס אין פנדון דומה דעזירה ע"א.

ע"כ אסקנו פברחקות שעשו חז"ל כדי דמנעא מלע בשר עם גבינע -איסור פאעלאפ, חיובי נג"י קיעח פדחפ ופמתנה, ואיסור עישת עיסה בחלב ואפ"ת פת בתער' שש באולי"ה. אתה נבא דברר איך פד'ן במקרה ואכן נע"ב בשר בגבינע שלכא כדירק בישוד- איזו תקנה ישנע דפתיר את פבשר ופגבינע באכילע.

11 ע"ב חולין דף ק"ז ע"ב, זכא זכא וכו' ע"ב, וכו' פדחפ מ' לכא בעי'

כשבשר וגבינע נעצים זה בזה לכא נבילע שום ע"א עם ש"ל אחד בשני ואפי' קע"פ פחי"ונה לכא נאוסרפ. אביל שמענות מכל אחד נבירק בשני ואצו"ם פדחפ במים לונע"ם. (וקמ"ע מתנ' שמתר דפחזיקם במאפחת או אין חוששן שיעזו זה בזה ויאכעלם בעל פדחפ)

12 ש"ע י"ד סי' ט"ז סעיף א', וש"ק ס"ק א'

כשנע"ם יבשים דמרי לכא נבירק כלום ומותרים בלי פדחפ

¹³ חוֹלֵין קִי"א סוּף ע"ב, לִנְנוּן שְׁחַתְכוּ... וְרַשִׁי קִי"ב ע"א ד"ף קִישוּת, ...אִלּוּ בְּכֹתָחִי

אם הפגיעה פיתה ע"י דוחקא דסכינא - אם מה שחתק פי' חר"ף בלעז עם, פבלעז בסכין (מחיתוק דברים רותחים) ואין פדחה מוצלת, ואם חתק דבר שאינו חר"ף לא בלעז, ופי' זריק לפריות מותר ע"י פדחה - ובכד זאת בקישות ז' ערירי. הפעם לחיוב ערירי מפורש בש"ע -

¹⁴ שו"ע י"ד סי' ז' פ' ...מנקום פחתק', וש"ק ס"ק כ"א, דנדינא... בפרם יותר'

דבר שאין פדחה מנקם אותו בלעז ע"י ערירי

¹⁵ תורת הבית לפרשב"א בית רביעי שער ראשון, ויש איסור... ואוח"כ בשר'

סכין שפי' מלובלג בשמנענת איסור וחתק בו בשר לא פותר הפשר בפדחה בלעז, אלא זריכים לשפשו

¹⁶ חוות דעת סי' ז' א' הביאורים, וז"ל עזר... ופוא דבר שני'

לפי החו"ד לא פחמיר פרשב"א בדבר שני א"כ פי' עס דוחקא דסכינא (שפרי באופן זה פי' מדובר ברשב"א)

¹⁷ פרי מגדים משב"ת ז' פ' סי' ז' א' ס"ק א' ד"ף וז"ל... בשני'

פפ"מ ע"מ דבר ברשב"א שבדבר שני ז' שפשו' אפילו בלי דוחקא - א"כ בשר שגזע גבנינא שנינו זריק פדחה שפשו' (ופ"מ ע"מ פחמיר בכד בשר גבנינא שגזע זה זה)

ויו"א - שבשני דברים (בשרי וחלבי) שגזעו ז' אם יבשים למארי א"ז כלום, לח ק"ת פדחה - ובא"א בפדחה - ערירי. אם אחר הפ"מ שני לפי הפ"מ ששני זריק שפשו' ולח"ו דפדחה, ובדוחקא דסכינא אם חתק דבר שאינו חר"ף מותר בפדחה א"כ פיתה שמנענת אלע הסכין דאז ז' שפשו', ודבר חר"ף בלעז אין פדחה שפשו' וזריק מוציאות.

¹⁸ שו"ע י"ד סי' ז' א' סעיף ע' וש"ק ס"ק ד', ופתחי תשובה אות ד', ...עס גבנינא'

לפי הש"ק לחם מותר בפדחה, ולפי הפ"מ ע"מ פלחם בולעז אין פדחה מוציאה

¹⁹ שו"ע י"ד סי' ז' א' סעיף ב' דברי פנחבר

איסור לטרום חיוב פדחה שמה ישכח ולא ידח אלא אם בין כך אין פדחה לטרום אותו דבר בלי פדחה

²⁰ שו"ע י"ד סי' קכ"א סעיף פ' ורמ"א, והכי נלפדין'

כדי הפעול מותר לפשתמן בו לטרום באקראי

ופנ"ב, למדען בשני מותר לפחזיק בשר גבנינא באותה מנפחת ואין חוששים א"כ יעזו זה זה -

²¹ שו"ע י"ד סי' ז' פ' סעיפים פ' ו-ו' מחבר ורמ"א, וש"ק ס"ק כ"ב, כ"ג, כ"ד

איסור לפניה כותח מאלף לדי פמלח מפני שיש לחשוש שיפול לתוך הפמלח ויפא נכר ומחילא אינו באע"כ ואלא יר"ש בדבר ויתנו לתוך הפשר, אבל מותר לפניה אות פכותח לדי פחמ"ז מפני שאפילו אם יפול לתוכו יבטל, ובשר לדי חלב מותר מפני שגופרים מן פתערובת, ויש מחמירים לכתחלם.

<p>אלא אינו רואה לדברים אלו עיקר ואין לנו לגזור גזרות מדעתינו בדבר שלא נזכר בתלמוד אולי ישכח שיחד הכלי לבשר ויצוא לאכול התכלין בחלב כיון שאין לו דמיון לדין זה עם דין המזוכר בתלמוד:</p>	<p>¹⁰ ולא נהירא דשאני הכא דסתם לחם עשוי לאכול עם בשר ועם חלב ואין דרך לייחד לחם לחלב לבדו ולחם לבשר לבדו ולפיכך יש לגזור שמה יצוא לאכלה עם בשר, אבל דברים אחרים כגון מדוכה וכיוצא שיש מהם מיוחדין לבשר ומהם מיוחדין לחלב וכן כשדכין התכלין דכין התכלין שרויין לאכול עם בשר במדוכה של בשר והתכלין שרויין לאכול עם חלב דכין במדוכה של חלב לבדו לע"פ שהוא מתחילה לא ייחדה לא לבשר ולא לחלב אלא הייתה מיוחדת לבשרים לבד מ"מ כשחוזר ומיחדה לבשר לבד מיזכר זהיר זה.</p>
<p>¹⁵ ויש איסור שצריך שפשוף גדול, כגון דבר שמן²⁴² שנתקנה בהיתר כמנקר בשר וחותר חלבים ואחר כך בשר,</p>	

בשר וחלב

אכילת בשר עם גבינה

בשר וגבינה שנגעו זה בזה (בזמן):
 יבשים למדי. מותרים
 חלב קצת טעונם הדחה (פמ"ג שפשוף)
 חלב שנגע בחלב קצת. הלח טעון גרידא
 נגעה ממש שנגע בחלב קצת. הנוגע מותר משום שהאיסור בטעם בשר
 לחם שנגע בחלב קצת. ש"ג-הלחם מותר ע"י הדחה / פמ"ג-אסור
 יבש שנגע בשמן. פמ"ג-יבש טעון שפשוף / חו"ד-הדחה
 יבש שנחתך בסכין שגזי שמענתי. שפשוף
 דבר חריף שנחתך בסכין שיש בו בעיות. אסור חלק ממנו

העלאת בשר עם גבינה

מטפחת אחת ואינם נוגעים זה בזה: מותר
 נגיעת בשר וגבינה לכתחלה:
 אם תמיד מדיוחים אותם קודם אכילה. מותר
 אין דרכם ע"י הדחה דוקא. אסור
 שימוש בכע"ב שרי נקי לגבינה בזמן: מותר באקראי
 העלאת בשר וגבינה על השלחן שסודר עליו: מותר
 העלאת בשר וגבינה על השלחן שאוכל עליו:
 אדם א"י אסור
 ב' בנ"א המכירים בא"י ואינם מקפידים צמ"צ-אסור
 ב' בנ"א המכירים בא"י ומקפידים צמ"צ-שוג-אסור / רש"ע-מותר
 ב' בנ"א שאינם מכירים בא"י-מותר
 אחרים המקפידים צמ"צ-אסור (לא פוגע)
 ע"י הפסק מפה או פת שאין אוכלים ממנה. מותר
 ע"י הפסק דבר גבוה קצת שאינו רגיל להיות שם אף שמשתמשים בו. ב"י-ספק / רא"י-מותר

אכילת בשר וגבינה זה אחר זה

בשר: גבינה: ראב"ם (ש"ע) ב"ו שעות / בה"ע קיעוח הדחה ונט"י או כרמ"א (רמ"א קיעוח הדחה נ"ל וברמ"א מנגע-שעה, נכון: 1)
 לעיסת בשר: ראב"ם: כ"ו שעות (ש"ע) / רש"י קיעוח הד' נט"י (רע"א) / ע"א א"ע שעה א"ע (לחכות יותר)
 בעצת בשר שבין השיעם משירי ארוחה שפגעו' שעות: גבינה: ראב"ם א"ע כ"ס / רש"י דיעו כאחרי בשר (ש"ע)
 טעמית מרק צח של בשר: גבינה: רש"י ורמב"ם קיעוח ונט"י ימים / רש"י דיעו כאחרי בשר (ש"ע)
 בעצת מרק צח של בשר: גבינה: רש"י ורמב"ם קיעוח (ש"ע) / ראב"ם קיעוח
 תבשיל של בשר: גבינה: ר"ת נט"י (ש"ע) / רבינו שמואל דיעו כאחר בשר (מנהג ברמ"א)
 תבשיל של בשר: תבשיל של גבינה: ר"ת א"ע כ"ס (ש"ע) / רבינו שמואל דיעו כאחר בשר (מנהג ברמ"א)
 תבשיל שנתבשל בכ"י בשרי: גבינה: א"ע כ"ס (ש"ע) א"ע הכ"י מלוכלך, באה"ט ואפי' אין ס' כנגד העכ"ל (זו"ל גבינה: דיעו כבשר וגבינה)
 גבינה קשה וחריפה: בשר: רש"י דיעו כבשר ואח"כ גבינה (רמ"א) / ראב"ם, פרי"ב כר"י / ט"ז ק"י נט"י (ש"ע ק"פ נט"י)
 גבינה קשה ואינה חריפה: בשר: רש"י קיעוח הדחה ונט"י / ראב"ם י ט"ז קיעוח ונט"י / פרי"ב ו' שעות
 גבינה רכה: בשר: קיעוח הדחה ונט"י (בע"ה) / מהר"ם ה"י מחמיר כבשר ואח"כ גבינה / ראב"ם קיעוח ונט"י
 חמה: זו"ל: א"ע כ"ס

(שירי פת של זה אסורים עם זה נהגו לייחד מ"ח ע"ב בשר ולחלב. נהגו לסמן כ"י חלב)

עיסת בשר עם גבינה או אכילת אסור והפסת אסור

כמות קטנה (כדי אותה סודרה): רש"י. מותר (ש"ע)
 גדולה שחתכו. פ"ת. אסור
 אם יש עליו היכר: ראב"ם. מותר (ש"ע)
 למכרו לאדם שאינם מכירים היכר ופ"ת. אסור